

José Manuel Barroso's kleine daad

Column 13-2007
Tom Eijsbouts

FD 4 juni 2007

haantje onder die regeringsleiders, de Franse president Sarkozy. Een mooi verhaal.

Vorig jaar diende de Franse regering op initiatief van Sarkozy een wetsvoorstel in tegen internetpiraterij. Piraten zouden door een overheidsinstantie van het net moeten kunnen worden uitgesloten. De linkse oppositie kon de wet in eerste instantie blokkeren, maar enkele weken geleden, bij de tweede gelegenheid, kwam ze er toch door.

De Franse oppositie had dit zien aankomen en haar verzet naar het Europees Parlement verplaatst, waar net een Europese wet voor telecom/internet in behandeling is. Ze kreeg daar in eerste lezing een amendement voor elkaar volgens hetwelk sancties tegen piraten alleen door een rechterlijke instantie konden worden opgelegd. Dat was vorig jaar september. Sarkozy zag het gevaar voor zijn eigen wet en stuurde een brief naar Barroso persoonlijk waarin hij diens hulp inriep tegen de dreigingen die de

kop opsteken in het Europees Parlement bij de stemming voor het derde telecompakket. De brief verscheen in de Franse krant Libération.

Barroso week toen echter niet. De Commissie steunde het amendement van het Parlement. Dit werd daarna echter door de Raad geschrapt en vervolgens in tweede lezing door het Parlement weer teruggedraaid. Dat was een maand geleden. Het betekent dat er over de wet onderhandeld gaat worden tussen Raad en Parlement, zoals gebruikelijk in een tweekamerstelsel.

Nu neemt het verhaal weer een Franse wending. Na de aanneming van de Franse wet in mei legde de oppositie haar voor aan

de Franse constitutionele raad, de Conseil constitutionnel. Vorige week oordeelde deze pijnsnel dat de wet botst met de Franse grondrechten uit 1789. Dat de eigenaar van de internetverbinding zijn onschuld zou moeten bewijzen als er fraude in het spel is, vond de raad in strijd het beginsel dat iemand onschuldig is tot het tegendeel bewezen is. Verder vond de raad dat 'in de huidige stand van zaken wat betreft communicatiemiddelen en gezien de algemene ontwikkelingen van publieke internetdiensten en het belang daarvan voor de democratie', de vrijheid van meningsuiting het recht op toegang tot internet omvat. Daar mag alleen de rechter aankomen.

Deze beslissing van de Franse constitutionele rechter is een klap in het gezicht van de Franse president, maar ook van de Europese regering verzameld in de Raad van de Unie. Ze versterkt de positie van het Europees Parlement in de onderhandelingen met die Raad over het derde Tele-

compakket. Want welke nationale regering zit te wachten op een confrontatie met zijn eigen constitutionele rechter na nationale invoering van de Europese wet? De meeste landen hebben een eigen constitutionele rechter; die zal de Franse collega volgen.

Het verhaal is een toonbeeld van de zich in Europa ontwikkelende controle op de macht van de regeringen. Het is ook een bewijs dat het Europees Parlement zijn oren niet naar de Europese Raad hoeft laten hangen zoals de nationale parlementen vaak naar hun regering.

Het verklaart dus waarom Barroso misschien nog sneuvelt in het Europees Parlement, ook al wordt hij vandaag of morgen door de leiders voorgedragen en ondanks die kleine daad.

Tom Eijsbouts is hoogleraar Europees constitutioneel recht en zijn geschiedenis aan de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit van Amsterdam.

Verhaal is toonbeeld van de zich in Europa ontwikkelende controle op de macht van de regeringen